

uheldige Udtalelser. Det ærede Medlem sagde, at dette Ministerium havde to Programpunkter, og det ene var at skaffe Balance mellem Statens Indtægter og Udgifter. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan bebrejde Regeringen noget i Retning af at have undladt at gøre, hvad den kunde for at hævde dette Programpunkt, ikke blot i Fjor, men ogsaa i Aar. I Fjor blev der vedtaget adskillige Love, der skaffede forøgede Indtægter, og i Aar ligger der paa det høje Tings Bord en hel Række af Forslag, som det vilde have glædet mig, om det ærede Medlem vilde have støttet Regeringen i at faa gennemført. Men saa vidt jeg har forstaaet, gør det ærede Medlem alt, hvad der staar i hans Magt, for at forhindre deres Gennemførelse. Det ærede Medlem søger paa alle mulige Maader at gøre sin Indflydelse gældende for at faa Landstinget til at gaa mod Regeringen ved forskellige af de Lovforslag, som ere vedtagne i det andet Ting og forelagte her. I gamle Dage troede jeg, at det ærede Medlem var parlamentarisk sindet. Jeg begynder at tvivle, for baade i Fjor og i Aar har jeg lagt Mærke til, at i Stedet for, at det ærede Medlem, hvis han virkelig var en parlamentarisk sindet Mand, skulde holde paa Folketingets og Ministeriets Forslag og Principper, gør han det modsatte. I Stedet for at hævde, hvad Folketinget og Regeringen i Fællesskab ønske gennemført, overfor dette høje Ting gør det ærede Medlem, hvad han kan for at kritisere disse Lovforslag, der sendes op i dette høje Ting.

Det andet Punkt, det ærede Medlem ankede over, var, at vi ikke havde sat Kraft nok ind paa Forfatningsspørgsmaalet. Herom skal jeg blot udtale, at Ministeriet har forelagt for dette høje Ting Forslag om Ændringer i Forfatningen. Dette høje Ting har henvist Forslaget til et Udvalg. Saa vidt jeg ved, har det ærede Medlem Sæde i dette Udvalg. (*Brandes: Nej!*) . . . Ja, det er jo kedeligt, for ellers vilde jeg tro, at det ærede Medlem der vilde have været en god Støtte for Ministeriet. Maaske har det ærede Medlem fundet saa lidt Interesse i den Sag, at han ikke en Gang har ønsket at blive Medlem af nævnte Udvalg. Men jeg raader jo ikke over, hvor megen Tid det høje Ting vil have til sin Behandling af de forelagte Sager. Ministeriet kan ikke andet end forelægge Lovforslagene og søge at klarlægge dem for begge Ting. Det Forslag, vi have forelagt i Aar for dette høje Ting, blev i Fjor

vedtaget i Folketinget, og jeg haaber, at dette høje Tings Udvalg snart vil afgive sin Betænkning, og at denne Sag da kan komme til yderligere Forhandling i dette høje Ting.

Det ærede Medlem sagde, at jeg ved en Lejlighed for nylig havde udtalt mig til Gunst for Kvindernes Valgret. Det er ganske rigtigt. Jeg har den Opfattelse og haaber, at den vil deles af begge Ting, at ved en Forfatningsforandring maa Kvindene opnaa politisk Valgret. Men naar det ærede Medlem her synes at ville bebrejde mig eller Ministeriet, at vi ikke tog det Hensyn til Kvindernes Valgret, som det ærede Medlem syntes, vi burde tage, saa vil jeg spørge det ærede Medlem: Hvordan bære hans Partifæller sig ad med Anvendelsen af Loven om Kvinders Valgret og Valgbarhed til de kommunale Raad? Der har nylig været Kommunalvalg i København, men det er ikke mig bekendt, at det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, har vist Kvinderne saa megen Opmærksomhed som at vælge en eneste Kvinde ind i Københavns Kommunalbestyrelse. (Modsigelse). Ja, den Kvinde, de havde valgt tidligere, faldt vist ud. (Modsigelse). Ja ja, saa har jeg maaske ikke fulgt den Sag saa opmærksomt. Men sikkert er det, at det i mine Øjne ser ud, som om det ærede Medlems Parti sørger for, at Mændene komme ind i Majoritet, og saa faar det gaa med Kvindene, som det kan.

Jeg bliver gjort opmærksom paa, at Fru Hoff har faaet Sæde i Københavns Kommunalbestyrelse ved Siden af 3 Herrer. Det havde dog maaske været nok saa hensynsfuldt, hvis det ærede Medlems Parti havde sørget for at gøre Stillingen lige, saaledes at de havde valgt 2 Mænd og 2 Kvinder — saa kunde jeg sige, at de havde stillet Kvinden paa lige Fod med Manden, men det have de altsaa ikke gjort.

Det ærede Medlem sagde, at hver Gang han talte med mig om disse Forhold, sagde jeg: Den radikale Regering. Det ærede Medlem vilde i Dag komme mig i Forkøbet. Naar det ærede Medlem beklager sig over, at Regeringen ikke har den Indflydelse i dette Ting, som han mener, den skulde og burde have, har jeg nogen Grund til at sige: Hvorledes gik det det Ministerium, som det ærede Medlem havde Sæde i? Hvorledes gik det den Gang, det skulde gennemføre en Skattelov for København? Eller hvorledes gik det det ærede Medlems Rege-